

Condemnat per no fer res?

*Ens hauríem estimat més, Senyor,
que aquest Epuló de qui avui se'ns parla
hagués estat un malvat o un lladre...*

*Hauríem comprès que fos condemnat
algú que fa sofrir els seus semblants.
Però és condemnat per no fer res.*

*I per no fer res ha hagut d'escoltar la sentència
que li és adreçada com a veredicte final:
«Quan jo tenia fam, no em donares menjar»...*

*Obre'ns els ulls i obre'ns el cor, Senyor,
perquè siguem capaços de veure
el germà que a prop nostre passa necessitat.*

*Els nostres ulls veuran només algú que espera.
El nostre cor hi veurà, sobretot, un germà:
hi veurà un fill que tu estimes amb desfici,
i pel qual tu sofreixes, com un pare o una mare,
sofreixen pels fills i filles que sofreixen.*

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc: En aquell temps, Jesús digué als fariseus: «Hi havia un home ric que anava vestit de porpra i de lli finíssim, i cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer, s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les engrunes que queien de la taula del ric. Fins i tot venien els gossos a llepar les seves úlceres. El pobre morí, i els àngels el portaren a la falda d'Abraham. El ric també morí i el van sepultar.

Arribat al país dels morts i estant en un lloc de turments, alçà els ulls, veié de lluny Abraham, amb Llätzer a la falda, el cridà i li digué: "Abraham, pare meu, apiada't de mi i envia Llätzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofreixo molt enmig d'aquestes flames". Abraham li respongué: "Fill meu, recorda't que en vida et van tocar béns de tota

mena, i a Llätzer mals, però ara ell ha trobat consol i tu, sofriments. Pensa també que entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa, tant que si algú volgués passar del lloc on sóc jo cap on sou vosaltres, no podria, ni tampoc del vostre lloc al nostre". El ric digué: "Llavors, pare, et prego que l'enviïs a casa meva. Hi tinc encara cinc germans. Que Llätzer els adverteixi, perquè no acabin també en aquest lloc de turments". Abraham li respongué: "Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin". El ric contestà: "No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si anava a trobar-los algú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran". Li

diu Abraham: "Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer"». [Lc 16, 19-31]

Salm responsorial 145

R/. Lloa el Senyor, ànima meva..

El Senyor fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. **R.**

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos. **R.**

El Senyor guarda els forasters, / manté les viudes i els orfes, / i capgina els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: Nou classisme

Coneixem la paràbola. Un ric despreocupat que «banqueteja esplèndidament», alié al patiment dels altres, i un pobre captaire a qui «ningú dóna res». Dos homes distanciatos per un abisme d'egoisme i d'insolidaritat que, segons Jesús, pot fer-se definitiu, per tota l'eternitat.

Endinsem-nos una mica en el pensament de Jesús. El ric de la paràbola no és descrit com un explotador que oprimeix sense escrúpols els seus servents. No és aquest el seu pecat. El ric és condemnat senzillament perquè gaudeix despreocupadament de la seva riquesa sense acostar-se al pobre Llätzer.

Aquesta és la convicció profunda de Jesús. Quan la riquesa és «gaudi excloent de l'abundància», no fa créixer la persona, sinó que la deshumanitza, ja que la va fent indiferent i insolidària davant la desgràcia aliena.

L'atur està fent sorgir un nou classisme entre nosaltres. La classe dels qui tenim feina i la dels qui no en tenen. Els qui podem seguir augmentant el nostre benestar i els qui s'estan empobrint. Els qui exigim una retribució cada vegada més gran i uns convenis cada vegada més avantatjosos i els qui ja no poden «exigir» res.

La paràbola és un repte a la nostra vida satisfeta. Podem continuar organitzant els nostres «sopars de cap de setmana» i continuar gaudint alegrement del nostre benestar quan el fantasma de la pobresa està ja amenaçant moltes llars?

El nostre gran pecat és la indiferència. L'atur s'ha convertit en una cosa tan «normal i quotidiana» que ja no escandalitza ni ens fereix tant. Ens tanquem cadascú en «la nostra vida» i som cecs i insensibles davant la frustració, la crisi familiar, la inseguretat i la desesperació d'aquests homes i dones.

L'atur no és només un fenomen que reflecteix el fracàs d'un sistema socioeconòmic radicalment injust. L'atur són persones concretes que ara mateix necessiten l'ajuda dels qui gaudim de la seguretat d'una feina. Donarem passos concrets de solidaritat si gosem respondre aquestes preguntes: ¿necessitem realment tot el que comprem? Quan acaba la nostra necessitat i quan comencen els nostres capricis? Com podem ajudar els aturats? [J. A. PAGOLA]

Els Claretians hem fet Capítol

Els Claretians de tot Europa segueixen les vicissituds de l'Església europea, la que durant segles va constituir la «vella Cristiandat». No podria ser d'altra manera. Concretament estem vivint la crisi que afecta totes aquestes Esglésies: Un model de vocacions, associat al model d'Església vigent durant aquests segles, va començar a fer fallida fa anys. A tot Europa ens trobem amb el mateix fenomen, tot i que a cada país es viu amb un ritme propi, no sempre compassat amb les Esglésies dels pobles veïns. Però no hi ha territoris que se'n deslliuri.

Globalment, els claretians som a tot el món els mateixos que érem fa mig segle: uns 3.000. Però ha canviat del tot la ponderació o 'pes' de la seva presència, en les diferents parts del món: fa mig segle, el nucli més dens de la congregació es trobava a Europa i Nord-Amèrica, i des d'aquest nucli més dens s'ajudava altres organismes claretians més febles o bé incipients, en Esglésies joves

Ara bé, els claretians alemanys, per exemple, van fundar a l'Índia l'any 1970, per tant fa més de 50 anys: actualment a tota l'Índia hi ha tres províncies claretianes (i dues delegacions, que pel nombre no arriben a província) amb un total de més de 80 comunitats. I el Superior General dels claretians és, avui, un indi; el p. Mathew Vattamattam, que ha estat re-elegit en el darrer capítol general.

Deu fer uns quinze anys, que **els claretians de Catalunya vam decidir en Capítol que formaríem una nova Província**, amb les comunitats claretianes del sud de França (la històrica Occitània i Provença), Euskal Herria i Itàlia (de Roma en amunt, sobretot): l'1 de gener de 2020 es va constituir aquesta nova província amb el nom de «Sant Pau». Tres mesos més tard començava el confinament pe la Covid. Aquesta circumstància va impedir que es complís el que s'acostuma a fer en el cas de unificació de províncies en una de nova: al cap de mig any se sol celebrar un Capítol per posar-ho tot en marxa. Per causa de la Covid no l'hem pogut celebrar fins dos anys més tard. Ha estat aquest estiu, a Vic, durant la primera setmana d'agost.

Durant el Capítol hem elegit un nou Govern provincial: *Provincial*, el P. Juan Martín Askaiturrieta (de Euskal Herria), el qual es va escollir els següents Consellers, que van acceptar la proposta: el P. Màxim Muñoz Duran (Prefecte d'Espiritualitat i Formació), el P. Gustavo Pez Nadalich (Prefecte d'Apostolat), el P. Johanes Benjitu Barreto (Prefecte de pastoral juvenil i vocacional) i el P. Rafael Gómez Busto (Prefecte de economia).

El Capítol no és només per a elegir el Govern provincial. És sobretot el temps en que una congregació (o una part de la congregació) pensa i decideix com voldria que fos i què voldria que fes el seu grup en els anys que té per davant. Vam fixar entre tots com ens voldríem veure d'aquí a deu anys i van pensar i proposar els camins que ens poden ajudar per aconseguir-ho. El Govern Provincial té ara l'encàrrec de concretar en el dia a dia aquest pla d'acció. En parlarem més endavant.

De moment diguem que el dissabte 15 d'octubre, dia en què celebrarem l'inici del curs pastoral de les nostres parròquies, presidirà la celebració el nou Provincial, P. Juan Martín Askaiturrieta. Serà el dia en què es presentarà davant la nostra comunitat parroquia. [P. CODINA MAS]

La parròquia reprèn el curs

Les diverses activitats parroquials ja estan en marxa o estan a punt de fer-ho. Aquí en teniu la relació:

- **CARITAS:** Recordem breument les activitats de Càritas
 - **L'Assistent social Arxiprestal** ja ha començat atendre als locals parroquials del CM. *Cada dimecres de 09:00 a 12:00:*
Cal cita prèvia: 933 44 16 50
 - **Integració famílies nouvingudes:** es pensa començar la 2a setmana d'octubre.
- **DISA Caritas parroquial:** al mitjan setembre ja va començar la distribució d'aliments a les famílies necessitades.
- **PREGAR LA PARAULA:** comença 3 d'octubre
- **VIDA CREIXENT:** comença 18 d'octubre
- **CORALS:** Ja han començat els assajos la darrera setmana.
- **CATEQUESI de confirmació 2n any:** ja han començat les trobades
- **CATEQUESI primera comunió:** la primera setmana d'octubre: 5, 6 i 7
- **GRUP L'ESPLAI ESTEL:** la data de inici serà el 15 d'octubre

Despatxos parroquials: canvi d'horari

A partir del 1 d'octubre s'avança una hora l'inici i el final del despatx parroquial, a totes dues parròquies. En endavant

- **A Sant Tomàs:** cada **dimarts** de 18:00 a 20:00
- **Al Cor de Maria:** cada **dimecres i dijous** de 18:00 a 20:00

Intenció del papa per al mes de setembre

«Preguem perquè la pena de mort, que atempta a la inviolabilitat i la dignitat de la persona, sigui abolida en les lleis de tots els països del món.»

Considerant la inviolabilitat i dignitat de la persona creada per Déu i redimida per la Sang de Crist, Francesc, en nom de l'Església, demana que preguem aquest mes per l'abolició de la pena de mort: «La pena de mort és inadmissible... contradiu el designi de Déu sobre l'home i la societat i la seva justícia misericordiosa... No fa justícia a les víctimes, sinó que fomenta la venjança».

L'economia de les nostres parròquies...

Cor de Maria	IBAN	ES53 2100 3281 1625 0001 3087
Sant Tomàs	IBAN	ES11 2100 3281 1125 0000 7589

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 - 08025 / Tel. 93 458 60 76)
Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: <i>Despatx:</i> Passatge Alió 8 / Tel. 93 457 06 81
Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34. // Mòbil parroquial: 609 23 47 67